

2). Не е достаточна за наше-то спасеніе една-та (само) хладна вѣра въ истинѣ-тѣ на Евангеліе-то. Божественна-та вѣра изыскува, да бы была тя спомагаема и отъ любовь-тѣ и да бы възбуждала венчки-тѣ силы на душѣ-тѣ ни къмъ дѣятельность-тѣ, съобразнѣ на Закона Божій (Гал. 6. 6). Понеже Самъ Спаситель говори: *не всякъ, глаголюй ми Господи, Господи, виждеть въ царствіе небесное: но творай волю Отца Моего, Иже есть на небесахъ* (Мат. 7. 21). Апостоль Павелъ говори: *о Христѣ Иисусѣ ни обрѣзаніе что можетъ, ни не обрѣзаніе, но свѣра любовію поспешествуема* (Гал. 5. 6). Апостоль Іаковъ за вѣрѣ-тѣ на челоуѣка, неприносящѣ-тѣ добры дѣла, нарича мъртвѣ и бесполезнѣ за челоуѣка: *кака полза, братіе моя, аще свѣру кто глаголетъ имѣти, дѣлъ же неимаетъ? Еда можетъ свѣра спасти его? Якоже тѣло безъ духа мертво есть, тако и свѣра безъ дѣлъ мертва есть* (Іако. 2. 14, 26). Православна та Църква всякога е признавала както че вѣра-та трѣбѣ да бѣде способишествуема съ любовь-тѣ, т. е. добры-тѣ дѣла, така и че наши-тѣ добры дѣла сами по себѣ не оправдаватъ насъ, а — заради заслугы-тѣ на Иисуса Христа, Къмъ кого-то ся прилѣпяваме ные съ живѣ-тѣ вѣрѣ како членове къмъ своѣ-тѣ главѣ. Така Православни-тѣ Патріарси въ посланіе-то си За Православнѣ-тѣ вѣрѣ говорятъ: «вѣрваме, че челоуѣкъ-тѣ «ся оправдава не просто съ единѣ-тѣ вѣрѣ, а съ вѣрѣ-тѣ способишествуемѣ отъ любовь-тѣ, т. е. чрѣзъ вѣрѣ-тѣ и добры-тѣ дѣла. Слѣ-«дователно признаваме съвършенно за нечестивѣ (тѣжѣ) мисль, ко-«яго доказва, че вѣра безъ добры дѣла придобива оправданіе во «Христа; зачото вѣрата въ такъвъ случай могла бы да приличя «всякому и не бы останаль нити единѣ не спасеть, — кое-то е оче-«видна лѣжа. Напротивъ ные вѣрваме (думатъ Патріарси-гѣ), че «не единнѣ-тѣ само видъ на вѣрѣ-тѣ, а сѣща-та въ насъ вѣра чрѣзъ «дѣла-та оправдава въ Христа. А дѣла-та почитамы не за свидѣтел-«ство само, что подтвердява наше-то призваніе (въ вѣрѣ-тѣ), нѣ за «плодове, които правятъ вѣрѣ-тѣ ни дѣятелнѣ, и могатъ по Божествен-«по-то обѣщаніе, да доставятъ всякому заслуженѣ мѣждъ — добрѣ или ло-«шѣ, разгледанѣ въ това, кое-то е той направиль съ „тѣло-то си“ (чл. 13).

3) Вѣра-та (у Христіанина) трѣбѣ да бѣде истинна, както іѣ съдържава Свята-та Вѣсточна Православна Църква, извѣнѣ на коѣк-то нѣма спасеніе. Затова ные смы длѣжни да благодаримъ Бога, че принадлежимъ на истиннѣ-тѣ Църквѣ и исповѣдвамы истиннѣ-тѣ Вѣрѣ! Коя-то е основана въ Іерусалимѣ отъ Господа Иисуса Христа, принесенна-та и проповѣданна та отъ Святы-тѣ Апостолы по всякѣ вселениѣ, утвърденна-та отъ седемъ-тѣ вселенскы Сѣборы, запечатанна-та съ кръвь-тѣ на безчисленны мѣченицы и засвидѣтелствуванна-та отъ Св. Отцы въ вѣнчки вѣремена.

§ 131. Грѣхове-тѣ противоположени на вѣрѣ-тѣ а) Безбожіе-то.

а) *Безбожіе-то* отхвърга не само положително-то Откровеніе, нѣ и всякѣ религіѣ; съ него ся съгласява въ всичко и *всебожіе-тѣ*, кое-то не отдѣля Бога отъ вселениѣ-тѣ. Макарь ся намиратъ хора, които си ся съставили лѣжливо поняіе за Бо-